

Vilasendra

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector sud del terme municipal
Emplaçament A 500 metres per pista forestal de la carretera C-670, punt quilomètric 4'900

Coordenades:

Latitud: 41.92206
Longitud: 2.08128
UTM Est (X): 423821
UTM Nord (Y): 4641531

Classificació

Número de fitxa 08151 - 20
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern
Segle XVII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Restaurada i reformada recentment, i totalment reestructurada interiorment.
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes Subsidiàries de Planejament. Oristà. 1993
Número inventari Sí, IPA. 23279
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 006A00027
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dv., 13/04/2007 - 02:00

Descripció

Vilasendra, una de les masies més antigues del terme municipal, es troba al sud-est del nucli urbà d'Oristà, en una plataforma elevada a l'est del Puig Cornador, prop de la carretera C-670.

Es tracta d'una masia de grans dimensions, de planta rectangular formada per planta baixa i dos pisos. La teulada és de doble vessant amb aigües a les façanes principal i posterior i amb murs de càrrega de maçoneria de pedra reajuntats recentment i cantonades diferenciades.

La façana principal, orientada al sud, presenta un portal d'arc rebaixat emmarcat amb curtes dovelles a la planta baixa. Al seu costat s'hi obren tres finestres de nova construcció emmarcades amb pedra. Antigament solament hi havia una finestra tapiada. La llinda de la finestra central de la planta baixa té inscrit l'anagrama de Jesucrist IHS amb una creu. Aquesta llinda, segons fonts orals, es trobava a l'interior de la casa, a l'entrada de la cuina. Al primer pis s'hi obren quatre finestres balconeres emmarcades amb pedra. Destaca la finestra situada sobre la portalada, emmarcada amb pedra motllurada i amb un escut de baix relleu molt desgastat a la llinda. La llinda de la finestra de la dreta té una data parcialment llegible: 16?9. A les golfes s'hi obren quatre finestres de menors dimensions emmarcades amb pedra. Sols una d'elles conserva l'ampit original. Davant la façana s'hi allarguen, perpendicularment, les antigues quadres reconvertides en una gran sala.

La façana oest s'hi observen dues finestres emmarcades amb brancals, llinda i ampit de pedra, una al primer pis i una al segon. A la planta baixa s'hi està reconstruint un antic cobert adossat, reformat completament. La façana nord hi ha un pou de planta quadrada cobert amb barbacana de doble vessant. A la planta baixa hi ha una espitllera i tres finestres emmarcades amb pedra. Al primer pis hi ha una finestra balconera central, emmarcada amb pedra bisellada i amb la data de 1788 inscrita a la llinda. La finestra que es troba a la seva esquerra està emmarcada amb pedra bisellada i ampit motllurat, i les dues de la seva dreta estan emmarcades amb pedra treballada, una de les quals amb motlures. A les golfes s'hi obren dues finestres de menors dimensions emmarcades amb ampit, brancals i llinda de pedra treballada.

A la façana est s'hi annexen dos cossos; un correspon a l'antiga tina de vi amb una petita terrassa a la part superior coberta amb teulada d'una vessant; l'altre cos té teulada de doble vessant i s'hi obren sis finestres, cinc de les quals emmarcades amb pedra bisellada i una amb ampit motllurat.

Observacions:

La masia conserva elements originals d'un forn de pa, celler, premsa de vi, etc. Tot i que han estat desvinculats de l'emplaçament original a causa de la reestructuració de l'interior.

La tercera imatge s'ha extret del fons fotogràfic municipal d'Oristà.

Història

Vilasendra apareix documentada com alou de Sendred o Vilasendre al 943 i com alou dels fills de Sendred al 1034. Torna a aparèixer amb el fogatge de 1553, fet precisament per un tal Pere Espinal o Spinalp que s'estava al mas Vilasendra. L'edificació actual, però, data probablement del segle XVII, amb reformes i ampliacions posteriors.

Bibliografia

IGLÉSIES, Josep (1981). El fogatge de 1553. Estudi i transcripció. Dalmau.

Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. Oristà. Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de

